Súd:	Okresný súd Žilina
Spisová značka:	25C/17/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5114201748
Dátum vydania rozhodnutia:	08. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Drahomír Mrva
ECLI:	ECLI:SK:OSZA:2017:5114201748.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudcom JUDr. Drahomírom Mrvom, v právnej veci žalobcu: C. N., O.. T., L.. XX.XX. XXXX, J. Č., A.. M. Č.. XXX/XX, právne zastúpený: JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., Národná 17, Žilina, IČO: 36 848 654, proti žalovanému: Slovenská republika, zast. Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody, takto

r o z h o d o l :

Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 6.258,58 €, všetko do 30 dní po právoplatnosti rozsudku.

V zbytku súd žalobu z a m i e t a .

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 20.01.2014 domáhala súdneho výroku, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni náhradu škody vo výške 6.929,91€ s príslušenstvom.
Ako dôvod pred podanie žaloby žalobkyňa uviedla, že v súvislosti s nezákonným trestným stíhaním vedeným na Okresnom súde Žilina 5T/84/2005 vznikla žalovanej škoda vo vyčíslenej výške, z dôvodov opísaných v žalobe.

2. Žalovaný sa k predmetu veci vyjadril, že nárok žalobkyne nie je dôvodný.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, právneho zástupcu žalobcu, žalovaného, svedkyne S. O., svedka G. N. a oboznámením sa so spisovým materiálom vzťahujúcim sa k veci, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

4. Uznesením Prezídia policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Stred zo dňa 21.05. 2004, pod číslom konania ČVS: PPZ-15/BPK-S-2004 bolo voči žalobkyni začaté trestné stíhanie podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku, za trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, § 158 ods. 1 písmeno c Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona k § 160 a) ods. 1 a 2 Trestného zákona, lebo zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že bol spáchaný trestný čin a je dostatočne odôvodnený záver, že dňa 21.05. 2004 od 09:00 hod v objekte predajne a kancelárie Europa keramika, IČO 333 59 130, DIČ: 333 59130/691, ktorá sa nachádza v Bytči - Hrabové, okres Bytča, vedľa pozemnej komunikácie I. triedy v smere do Bratislavy, počas výkonu kontroly, plánovanej riadnym týždenným pracovným plánom Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Žiline, pre Žilinský kraj, č.j. 3355/2004, ako

inšpektorka SOI pod osobným číslom XXX, ako verejný činiteľ spoločne s kontrolórom I. Y., po spoločnej dohode v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech, úmyselne nesplnila povinnosti vyplývajúce z jej právomoci ako i povinnosti a prostredníctvom inšpektora I. Y. žiadala a prijala od majiteľa predajne E. S., L.. XX.XX.XXXX, trvale bytom P., A.. W.. C. X, prechodne J., A. K. XXXX/X úplatok, finančnú hotovosť vo výške 5.000 Sk a to za zmiernenie výkonu kontroly, neuvedenie zistených závad do inšpekčnej knihy, ktoré boli pri kontrole zistené, pričom bezprostredne po prevzatí úplatku bol I. Y. políciou zadržaný.

5. Voči predmetnému uzneseniu podala žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne sťažnosť zo dňa 28.05. 2004.

6. Uznesením Okresnej prokuratúry v Žiline č.k. 1 PV 158/04-33 zo dňa 08.06. 2004 bola sťažnosť podľa §-u 148 ods. 1 písm. c Tr. por. obvinenej C. N. ako nedôvodná zamietnutá.

7. Dňa 31.08. 2004 podala Okresná prokuratúra v Žiline na Okresný súd Žilina obžalobu Okresnej prokuratúry v Žiline č.k. 1 PV 158/04-39 zo dňa 31.08. 2004, za vyššie uvedený skutok.

8. Rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 5 T/84/2005 zo dňa 08.02. 2011, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť voči žalobkyni dňa 09.04. 2011, bola žalobkyňa C. N., O.. T., L.. XX.XX.XXXX E. Č., tr. bytom Č., A.. M. Č.. XXX/XX spod obžaloby oslobodená.
Ako dôvod oslobodenia spod obžaloby výrok rozsudku uvádza nasledovné dôvody: pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní I. Y. a C. N. stíhaní.

9. V odôvodnení rozsudku 5T 84/2005 zo dňa 8.2.2011 Okresný súd Žilina konštatuje, že vykonaním jednotlivých dôkazov na hlavnom pojednávaní súd dospel k záveru, že skutkové zistenia prezentované obžalobou boli založené na nezákonných dôkazoch, pričom miera tejto nezákonnosti v rámci celého prípravného konania bola tak závažná, že tento nezákonný stav sa nedal zvrátiť vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní. Nezákonnosť celého prípravného konania viedla súd k tak závažným pochybnostiam o priebehu skutku, že oboch obžalovaných oslobodil spod obžaloby, z dôvodu § 226 písmeno a) Trestného poriadku.

10. Žiadosťou zo dňa 21.12.2012, doručenou Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 31.12. 2012 domáhala sa žalobkyňa náhrady škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2000 Zb. zákonov o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Škodu vyčíslila žalobkyňa na sumu 6.929,91€.
Na základe žiadosti o doplnenie žiadosti žalovaného Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 04.01. 2013, žalobkyňa doplnila pôvodnú žiadosť Doplnením žiadosti zo dňa 23.1.2013, doručeným Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 25.01. 2013.
Listom zo dňa 31.01.2013 Ministerstvo spravodlivosti SR odstúpilo predmetnú žiadosť Generálnej prokuratúre SR.
Listom Generálnej prokuratúry SR zo dňa 25.03.2013, bola Ministerstvu spravodlivosti vrátená žiadosť C. N. o predbežné prerokovanie nároku. Predmetné odstúpenie žiadosti oznámila Generálna prokuratúra SR právnemu zástupcovi žalobkyne listom zo dňa 25.03. 2013.
Listom zo dňa 28.06.2013 Ministerstvo spravodlivosti SR oznámilo právnemu zástupcovi žalobkyne výsledok predbežného prerokovania nároku na náhradu škody. Predmetným listom informovalo právneho zástupcu žalobkyne, že žiadosť žalobkyne považuje za nedôvodnú, čím prerokovanie nároku na náhradu škody je týmto skončené.

11. Žiadosťou doručenou Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 15.07. 2013 domáhala sa žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu nároku na náhrady škody vo výške 6.929,91€, spôsobenú nezákonným rozhodnutím podľa § 9 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu.
Ministerstvo spravodlivosti oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 10.1.2014 oznámilo právnemu zástupcovi žalobkyne, že predmetnú žiadosť považuje ako nedôvodnú a predbežné prerokovanie nároku za ukončené.

12. Vzhľadom k tomu, že nedošlo k uspokojeniu nároku žalobkyne prostredníctvom predbežného prerokovania nároku, podala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu na Okresný súd Žilina dňa 20.1.2014 Žalobu o náhradu škody zo dňa 8.1.2014, ktorou žalobou sa domáhala zaplatenia

sumy 6.929,91€ a pravidelne sa opakujúceho plnenia vo výške 6,52€ od 1.1.2013 tak, ako je uvedené v predmetnej žalobe.

Predmetný nárok pozostával s nasledovného:

A/ úroku z omeškania z neskoro vyplatenej mzdy zamestnávateľom z dôvodu trestného stíhania vo výške 478,52€,

B/ straty na dôchodku za:

a/ rok 2005 vo výške 43,82€,
b/ roky 2006 až 2009 vo výške 254€,
c/ rok 2010 vo výške 74,40€,
d/ rok 2011 vo výške 75,76€,
e/rok 2012 vo výške 78,23€,

ktorú stratu na dôchodku vyčíslila žalobkyňa za vyššie uvedené roky na sumu 482,39€,

C/ mesačnú stratu na dôchodku do budúcna vo výške 6,52€,

D/ náhrady skutočných nákladov vo výške 66,39€,

E/ trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia vo výške 902,61€,

F/ vyplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 €.

13. Na pojednávaní dňa 15.10.2014 žalobkyňa a jej právny zástupca zobrali žalobu v časti o zaplatenie sumy 228,39€ (v časti straty na dôchodku za roky 2010 vo výške 74,40€, 2011 vo výške 75,76€ a 2012 vo výške 78,23€) a tiež aj v časti mesačnej straty na dôchodku 6,52€ späť, žiadali v tejto časti konanie zastaviť.
Uznesením Okresného súdu Žilina 25C 17/2014 zo dňa 15.10.2014 bolo v tejto časti konanie zastavené, o trovách konania súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku predmetného uznesenia.

14. Na pojednávaní 15.10.2014 žalobkyňa a jej právny zástupca zobrali žalobu v časti o zaplatenie sumy vecných nákladov 66,39€ späť, žiadali konanie v tejto časti zastaviť.
Uznesením Okresného súdu Žilina 25C 17/2014 zo dňa 15.10.2014 bolo v tejto časti konanie zastavené, o trovách konania súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku predmetného uznesenia.

15. Na pojednávaní 15.10.2014 žalobkyňa a jej právny zástupca zobrali žalobu v časti o zaplatenie straty na dôchodku vo výške 254€ späť, žiadali konanie v tejto časti zastaviť.
Uznesením Okresného súdu Žilina 25C 17/2014 zo dňa 15.10.2014 bolo v tejto časti konanie zastavené, o trovách konania súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku predmetného uznesenia.

16. Predmetom žaloby žalobkyne zostali:
a/ úroky z omeškania z nevyplatenej mzdy vo výške 478,52 €;
b/ trovy právneho zastúpenia vo výške 902,61 €,
c/ úhrada nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 €,
d/ skrátenie dôchodku za rok 2005 vo výške 43,82€.

17. Svedok S. O. (bývalá kolegyňa žalobkyne) na pojednávaní dňa 10.11.2015 k veci uviedla, že ona sa oboznámila s obsahom Kysuckých novín zo dňa 10.8.2004, kde bol zverejnený článok s názvom Žilinský kontrolóri mali smolu.
Zastávala názor, že niekto z obchodnej inšpekcie alebo niekto z Kysúc mal záujem ublížiť žalobkyni a šíril skutočnosti obsiahnuté v článku, čím poškodil zverejnením predmetnej informácie žalobkyňu.
Informácie týkajúce sa trestného stíhania osoby žalobkyne boli oznámené na pracovisku samotnými zamestnancami, vedúcim Slovenskej obchodnej inšpekcie a riaditeľom Slovenskej obchodnej inšpekcie na pracovnej porade, za prítomnosti všetkých zamestnancov.

Uvedené informácie prenikli na verejnosť, o obsah a pravdivosť týchto informácií sa informovali aj kontrolované subjekty, uvedená informácia nebola známa len na Kysuciach, ale o uvedenom sa vedelo na celom Slovensku aj vďaka publikácii v novinách.
Začatie trestného stíhania, problémy s políciou a šírenie uvedenej informácie nielen médiom (novinami) sa prejavilo na žalobkyni stratou životného optimizmu, žalobkyňa na základe uvedeného stratila životný elán.
Z vyššie uvedeného dôvodu sa stala žalobkyňa psychicky labilná, nevychádzala z chalupy.
Zverejnením uvedenej informácie niektoré osoby podľahli uvedeným informáciám a začali veriť tomu, čo sa o žalobkyni hovorí a píše.

18. Svedok G. N. (syn žalobkyne) na pojednávaní dňa 10.11.2015 uviedol, že začatím trestného stíhania a medializáciou informácie o trestnom stíhaní žalobkyne v Kysuckých novinách sa celkove zmenila psychika žalobkyne.
Medializácia informácií o osobe žalobkyne v novinách prestala žalobkyňa so svojim okolím komunikovať, zhoršil sa zdravotný stav žalobkyne, začala mať problémy so srdcom, ťažko sa jej dýchalo a museli žalobkyni pomáhať s chodením. Svedok uviedol, že do začatia trestného stíhania nemala žalobkyňa žiadne vážne problémy.
Žalobkyňa sa snažila nájsť si zamestnanie, avšak na skutočnosti týkajúce sa trestného stíhania žalobkyne kolujúce na verejnosti, nemohla si nájsť žiadne zamestnanie a ani jej nikto žiadne zamestnanie nebol ochotný dať.

19. Podľa článku 17 ods. 1/ a 2/ Ústavy Slovenskej republiky osobná sloboda sa zaručuje.
Nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.
Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.
Podľa §-u 1 ods. 1/,2/ a 3/ zák. č. 58/1969 Zb. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli.
Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.
V hospodárskoprávnych vzťahoch nezodpovedá štát podľa tohto zákona v prípadoch, v ktorých rozhodovanie patrí orgánom hospodárskej arbitráže.
Podľa §-u 2 zák. č. 58/1969 Zb. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím majú tí, ktorí sú účastníkmi konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní.
Podľa §-u 3 zák. č. 58/1969 Zb. ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť.
Podľa §-u 9 ods. 1/ a 2/ zák. č. 58/1969 Zb. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe alebo treste je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom. Ak ide o rozhodnutie vydané v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, ako aj v konaní pred štátnym notárstvom alebo miestnym ľudovým súdom, je ústredným orgánom Ministerstvo spravodlivosti tej republiky, na území ktorej má sídlo orgán, ktorý rozhodol v prvom stupni. Ak však ide o rozhodnutie vydané v trestnom konaní proti osobám podliehajúcim vojenskej súdnej právomoci, je týmto orgánom ústredný orgán, ktorý vykonáva správu vojenských súdov. V ostatných prípadoch je týmto orgánom,
a) ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Československej socialistickej republiky, federálny ústredný orgán, do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané,
b) ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Českej alebo Slovenskej socialistickej republiky, ústredný orgán republiky, do pôsobnosti ktorého patrí odvetvie štátnej správy, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané, a ak niet takéhoto ústredného orgánu, Ministerstvo spravodlivosti; to platí aj v prípade, keď nezákonné rozhodnutie vydal orgán spoločenskej organizácie (§ 1 ods. 1).
Ak bola žiadosť o predbežné prerokovanie podaná na ústrednom orgáne, ktorý nie je príslušný, postúpi ju orgánu príslušnému. Účinky podania žiadosti sa v tomto prípade zachovávajú.
Podľa §-u 10 zák. č. 58/1969 Zb. ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa §-u 20 zák. č. 58/1969 Zb. pokiaľ nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone Občianskym zákonníkom.

20. Zák. č. 58/1969 Zb. (zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom) zrušil ustanovenie §-u 426 OZ, ktoré ustanovenie občianskeho zákona upravovalo zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím.
Podľa uvedeného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v konaní uvedenom v §-e 1 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb (trestné konanie nevylučujúc) vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie.
Predmetnej zodpovednosti sa nemožno zbaviť.
Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím majú tí, ktorí sú účastníkmi konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím vydaným v konaní podľa predmetného zákona.
Podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je využitie riadneho opravného prostriedku (odvolania, rozkladu, námietok, odporu, alebo sťažnosti podľa osobitných predpisov), smerujúcemu proti nezákonnému rozhodnutiu.
Nárok na náhradu škody je možné uplatniť až po tom, čo právoplatné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda, zrušil príslušný orgán. Zrušujúcim rozhodnutím tohto orgánu je súd rozhodujúci o náhrade škody viazaný.

21. Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom, ktorým je v konkrétnom prípade Ministerstvo spravodlivosti SR.
V prípade, že ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

22. Vychádzajúc s obsahu žaloby žalobkyne zo dňa 8.1.2014 máme preukázané, že žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 8.1.2014 domáhala súdneho výroku, ktorým by súd zaviazal žalovaného Slovenskú republiku, Ministerstvo spravodlivosti SR k náhrade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

23. Pokiaľ vychádzame s uznesenia Prezídia policajného zboru v Žiline ČVS:PPZ-15/BPK-S-2004 zo dňa 21.5.2004 máme preukázané, že voči žalobkyni bolo začaté trestné stíhanie podľa §-u 163 ods. 1 Trestného poriadku, pre trestný čin opísaný v uvedenom uznesení.
Tiež máme preukázané, že žalobkyňa voči predmetnému uzneseniu podala opravný prostriedok (sťažnosť zo dňa 28.5.2004), ktorá sťažnosť bola uznesením Okresnej prokuratúry v Žiline 1 Pv 158/04-33 zo dňa 8.6.2004 zamietnutá.

24. Rozsudkom Okresného súdu Žilina 5T 84/2005 zo dňa 8.2.2011, ktorý rozsudok sa stal právoplatný voči žalobkyni dňa 9.4.2011, bola žalobkyňa (ako jedna z dvoch obžalovaných) podľa §-u 226 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby oslobodená.

25. Z uvedených listinných dôkazov máme jednoznačne preukázané, že osoba žalobkyne za splnenia ďalších zákonných predpokladov má podľa § 1 až 4 zák. č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o začatí trestného stíhania, ktoré uznesenie o začatí trestného stíhania je nezákonné rozhodnutie.
V takomto prípade zodpovedá štát za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v trestnom konaní v zmysle § 1 ods. 1/ zák. č. 58/1969 Zb. Zodpovednosti podľa odseku 1/ ako je vyššie uvedené, sa nemožno zbaviť.

26. Z vykonaného dokazovania máme preukázané, že žalobkyňa bola v konaní obvinenou (neskôr obžalovanou) v zmysle § 2/ zák. č. 58/1969 Zb. a ako obvinená využila možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu opravný prostriedok v zmysle § 3 zákona.
Uvedené nezákonné rozhodnutie bolo rozsudkom Okresného súdu Žilina 5T 84/2005 zo dňa 8.2.2011 zrušené (žalobkyňa bola C. N. bola spod obžaloby oslobodená, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola žalobkyňa stíhaná).

27. Za takýchto zákonných podmienok má žalobkyňa nárok na náhradu škody, ktorá škoda bola žalobkyni spôsobená nezákonným rozhodnutím.

Pokiaľ vychádzame z nároku žalobkyne, máme preukázané, že žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody najprv Žiadosťou o náhradu škody podľa §-u 15 ods. 1/ zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zo dňa 21.12.2012, doplnenou Doplnením žiadosti zo dňa 23.1.2013 a následne Žiadosťou o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa § 9 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu.

28. V obidvoch prípadoch bol uplatnený nárok, ktorý bol ku dňu rozhodovania súdu predmetom konania, v obidvoch prípadoch nebol nárok žalobkyne uspokojený.
S poukazom na uvedenú skutočnosť podala žalobkyňa žalobu na Okresný súd Žilina dňa 20.1.2014 zo dňa 8.1.2014, ktorou žalobou sa domáhala nárokov uvedených v žalobe a vyplatenia žalovaných súm uvedených v petite žaloby.

Po viacerých späťvzatiach žaloby predmetom nároku zostali nasledovné nároky vo v konečnom vyčíslení:

a/ úroky z omeškania z nevyplatenej mzdy vo výške 478,52 €;
b/ trovy právneho zastúpenia vo výške 902,61 €,
c/ úhrada nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 €,
d/ skrátenie dôchodku za rok 2005 vo výške 43,82€.

29. Uplatnený a vyčíslený nárok žalobkyne bol spochybňovaný žalovanou stranou Slovenskou republikou - Ministerstvom spravodlivosti (zodpovedným subjektom) čo do základu, pretože Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti zastávalo právny názor, že v konaní neboli splnené základné predpoklady pre priznanie nároku na náhradu škody (a/ nezákonné rozhodnutie, b/ škoda (skutočná škoda, ušlý zisk) a c/ príčinná súvislosť medzi a/ a b/).

a/ Pokiaľ vychádzame s rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 5 T/84/2005 zo dňa 08.02. 2011, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť voči žalobkyni dňa 09.04. 2011, ktorým bola žalobkyňa C. N., O.. T., L.. XX.XX.XXXX E. Č., tr. bytom Č., A.. M. Č.. XXX/XX spod obžaloby oslobodená (pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní I. Y. a C. N. stíhaní), musíme priznať, že vo svetle uvedeného je Uznesenie Prezídia policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Stred zo dňa 21.05. 2004, pod číslom konania ČVS: PPZ-15/BPK-S-2004 n e z á k o n n é r o z - h o d n u t i e.

b/ Pokiaľ vychádzame z nárokov uplatnených žalobkyňou či už pri predbežnom prejednaní nároku alebo priamo v žalobe, musíme konštatovať, že v prípade nárokov vo v konečnom vyčíslení:

a/ úroky z omeškania z nevyplatenej mzdy vo výške 478,52 €;
b/ trovy právneho zastúpenia vo výške 902,61 €,
c/ skrátenie dôchodku za rok 2005 vo výške 43,82€,
d/ úhrada nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 €,

jedná sa u bodov a/,b/c/ o uplatnenú škodu (skutočnú škodu) a v prípade bodu d/ o nemajetkovú ujmu (ako určitá náhrada za protiprávny stav, ktorý spôsobil nenapraviteľnú ujmu vo sfére fyzickej osoby).

c/ Vzhľadom k tomu, že v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nebolo v súlade so zákonom, ktoré skončilo pre žalobkyňu oslobodzujúcim rozsudkom, v uvedenej súvislosti vznikla ujma žalobkyni.
Za takýchto okolností môžeme hovoriť o príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom ujmy.

30. a/ ÚROKY Z OMEŠKANIA z nevyplatenej mzdy.
Žalobkyňa z dôvodu začatia trestného stíhania bola dňa 26.5.2004 postavená mimo službu v zmysle §-u 33 ods. 2/,3/ zák. č. 312/2001 Z.z., na základe čoho bol znížený plat žalobkyni na 50%.
Výplatný termín u zamestnávateľa žalobkyne bol 10 deň nasledujúceho mesiaca.
Doplatok na mzde za krátenie mzdy vo výške v čistom 1.060,35€ bol žalobkyni uhradený za obdobie od 26.5.2004 do 28.2.2005, až dňa 6.9.2012.

Žalobkyňa bola v čase od 18.10.2004 do 9.1.2005 práceneschopná, boli je vyplácané sociálnou poisťovňou dávky.

31. Žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania za obdobie, čo žalobkyni bola zadržiavaná časť mzdy (počas trestného stíhania a z dôvodu trestného stíhania), ako 6% úrok z omeškania z nevyplatenej mzdy vo výške 478,52€, s poukazom na § 517 ods. 1/,2/ OZ, Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z..

Žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania so mzdy od 15 dňa nasledujúceho v mesiaci (hoci výplatný termín bol 10 deň v mesiaci až do zaplatenia 6.9.2012) za:

a/ 5/2004 vo výške 22,80€ od 15.6.2004 do zaplatenia, v sume 9,89€,
b/ 6/2004 vo výške 114€ od 15.7.2004 do zaplatenia, v sume 55,71€,
c/ 7/2004 vo výške 117,80€ od 15.8.2004 do zaplatenia, v sume 56,97€,
d/ 8/2004 vo výške 117,804€ od 15.9.2004 do zaplatenia, v sume 56,37€,
e/ 9/2004 vo výške 114€ od 15.10.2004 do zaplatenia, v sume 53,99€,
f/ 10/2004 vo výške 117,80€ od 15.11.2004 do zaplatenia, v sume 55,19€,
g/ 11/2004 vo výške 114€ od 15.12.2004 do zaplatenia, v sume 52,85€,
h/ 12/2004 vo výške 117,80€ od 15.1.2005 do zaplatenia, v sume 54,01€,
ch/ 1/2005 vo výške 117,80€ od 15.2.2005 do zaplatenia, v sume 53,41€,
i/ 2/2005 vo výške 106,40€ od 15.3.2005 do zaplatenia, v sume 47,75€,

všetko podľa prepočtu žalobkyne na úrokoch spolu 496,14€.

32. Pokiaľ súd prepočítal úrok z omeškania vo výške 6% z nevyplatenej mzdy riadne a včas, súd zistil oproti prepočtu žalobkyne z č.l. 175/ spisu, že úrok z omeškania predstavuje sumu 497,61€.
V žalobe je uplatnený nárok žalobkyňou len v sume 478,52€.

Súd s poukazom na uvedené vychádzal súd so sumy 478,52€, vyčíslenej a uplatnenej žalobkyňou v žalobe.

33. b/ TROVY PRÁVNEHO ZASTÚPENIA.
Pre posúdenie nároku na náhradu škody uplatnenej žalobkyňou v časti trov konania vrátane trov právneho zastúpenia je potrebné uviesť, že žalobkyňa bola stíhaná pre trestný čin podľa § 158 ods. 1 písm. c/ a § 160a ods. 1/ a 2/ trestného zákona.
V súvislosti s nutnou obhajobou v trestnom konaní zastupovala žalobkyňu JUDr. Magda Poliačiková, advokátka so sídlom v Žiline, na základe plnej moci zo dňa 25.5.2004.
Žalobkyňa zdokladovala úhradu trov právneho zastúpenia len vo výške 780,06€.
Trovy konania boli vyčíslené žalobkyňou v zmysle §§-ov 12 a 14 vyhl. č. 655/2004 Z.z. na sumu 902,61€ v žalobe žalobkyne, následne upravené na sumu 891,29€.
Listom zo dňa 27.1.2016, na základe čiastočného späťvzatia žalobkyne bolo konanie uznesením Okresného súdu Žilina 25C 17/2014-167 zo dňa 6.5.2016 o sumu 11.31€ zastavené.

34. Súd prepočítal trovy právneho zastúpenia za jednotlivé úkony a dospel k nasledovnému výpočtu za preukázané úkony:

1/ príprava a prevzatie zastúpenia dňa 25.5.2004 z č.l. 127/ spisu (úkon 2.720Sk + RP 136Sk, spolu s 19% DPH), celkove 3.399Sk,

2/ sťažnosť zo dňa 28.5.2004 z č.l. 129/ spisu (úkon 2.720Sk + RP 136Sk, spolu s 19% DPH), celkove 3.399Sk,

3/ účasť na výsluchu dňa 31.5.2004 z č.l. 144/ a 147/ spisu:
a/ výsluch Y., (úkon 2.720Sk + RP 136Sk, spolu s 19% DPH), celkove 3.399Sk,
b/ výsluch N. (úkon 2.720Sk + RP 136Sk, spolu s 19% DPH), celkove 3.399Sk,

4/ preštudovanie spisu dňa 15.7.2004 z č.l. 318 spisu, v čase od 8.00 do 10.30 hod., počítané na dĺžku času:
a/ úkon 2.720Sk + RP 136Sk, spolu s 19% DPH), celkove 3.399Sk,

b/ úkon 2.720Sk spolu s 19% DPH), celkove 3.237Sk,

5/ výsluch obvineného 28.7.2004 z č.l. 321/ spisu (úkon 2.720Sk + RP 136Sk, spolu s 19% DPH), celkove 3.399Sk,

6/ preštudovanie spisu 29.5.2008 z č.l. 394/ spisu (3.176Sk + RP 190Sk + 19% DPH) spolu 4.005Sk (uplatnené len 3.399Sk).

Celkove bolo uplatnené v prepočte 902,61€ (na Slovenské koruny 37.192 Sk).

Žalobkyňa zdokladovala v konaní len úhradu trov konania vo výške 780,06€, úhradu žalovanej sumy nad uvedené zdokladovať nevedela.
S poukazom na uvedené súd pri rozhodovaní o nároku žalobkyne vychádzal len zo sumy 780,06€.

35. c/ SKRÁTENIE DOCHODKU ZA ROK 2005 vo výške 43,82€.
Žalobkyňa si žalobou zo dňa 8.1.2014 uplatnila nárok vo vyčíslení 43,82€ z titulu skrátenia dôchodku za rok 2005.
Hoci si uvedený nárok uplatnila žalobkyňa v podanej žalobe, k preukázaniu dôvodnosti predmetného nároku nepredložila žiadne dôkazy, predmetný nárok v konaní vôbec nepreukazovala a ani nepreukázala.

36. d/ NÁROK NA ÚHRADU NEMAJETKOVEJ UJMY VO VÝŠKE 5.000€.
Podstatnou otázkou pre rozhodnutie o uplatnenom nároku (úhrade nemajetkovej ujmy) bola otázka, či v súvislosti so zodpovednosťou štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím podľa zák. č. 58/1969 Zb., možno priznať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vyvolanej vo sfére osobnostných práv toho, proti ktorému bolo vedené nezákonné trestné stíhanie.

37. Podľa článku 17 ods. 1/,2/ Ústavy SR osobná sloboda sa zaručuje.
Nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.
Podľa článku 19 ods. 1/,2/ Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.
Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

38. Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
Podľa § 12 ods. 1/,2/ a 3/ OZ písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.
Privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.
Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.
Podľa § 13 ods. 1/,2/ a 3/ OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.
Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

39. Článok 17 ods. 1/,2/ Ústavy SR zaručuje každému občanovi osobnú slobodu.
Zároveň garantuje, že nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.
V zmysle článku 19 ods. 1/,2/ Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

40. Zákon č. 58/1969 Zb. priamo neupravuje náhradu nemajetkovej ujmy.
Žalobcom uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je s poukazom na uvedené potrebné posúdiť v súvislosti s vyššie uvedenými skutočnosťami, hlavne s odkazom na príslušné články Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, uverejnené ako oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí pod č. 209/1992 Zb. (článok 5 ods. 5 dohovoru), ktorý je v zmysle článku 154c ods. 1/ Ústavy Slovenskej republiky súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky a má prednosť pred zákonom, ak zabezpečuje väčší rozsah ústavných práv a slobôd.
Pokiaľ vychádzame s vyššie uvedených zákonných ustanovení a právnych tvrdení, musíme priznať, že zákon č. 58/1969 Zb. vyslovene neupravuje možnosť náhrady škody - nemajetkovej ujmy.
Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd zastáva názor, že priznanie takéhoto nároku s odkazom na iné právne normy, Slovenský právny poriadok priznanie nároku nevylučuje.

41. Podľa názoru súdu, každé začaté trestné stíhanie predstavuje vážny zásah do osobnej slobody jednotlivca a vyvoláva ďalšie negatívne dopady na osobný život a ďalší osud stíhanej osoby nielen v čase trestného stíhania, ale aj do budúcna (nezávisle na tom, či stíhaná osoba je alebo nie je právoplatne odsúdená za stíhaný skutok).
Pokiaľ bolo voči komukoľvek vedené trestné stíhanie nedôvodne alebo vedené spôsobom, ktorý neustanovuje zákon, v takom prípade má každý právo sa domáhať, aby sa:
a/ upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti,
b/ aby sa odstránili následky týchto zásahov,
c/ a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

42. V prípade žalobkyne je potrebné posúdiť, či bola žalobkyňa stíhaná z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.
Ak bola žalobkyňa stíhaná z dôvodov a spôsobom, ktorý neustanovuje zákon, je treba posúdiť, či takto vedené trestné stíhanie zasiahlo do ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti žalobkyne , popr. poškodilo dobré meno žalobkyne, život a zdravie, občiansku česť a ľudskú dôstojnosť, súkromie atď.

43. Z obsahu odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Žilina 5T 84/2005 zo dňa 8.2.2011 súd zistil, že skutkové tvrdenia prezentované obžalobou boli založené od samého začiatku na nezákonných dôkazoch, pričom miera predmetnej nezákonnosti v rámci celého prípravného konania bola tak závažná, že tento nezákonný stav sa nedal zvrátiť vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní.
Nezákonnosť celého prípravného konania viedla súd k tak závažným pochybeniam o priebehu skutku, že oboch obžalovaných (z ktorých jedna bola žalobkyňa), súd oslobodil spod obžaloby z dôvodu § 226 písm. a) Tr. por. (nedostatok odôvodnenia uznesenia o začatí trestného stíhania, nezákonné použitie agenta, atď).

44. Žalobkyňa bola trestne stíhaná pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa §-u 158 ods. 1 písm. c/ Tr. zák (s trestnou sadzbou šesť mesiacov až tri roky alebo peňažným trestom) a pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa §-u 160a ods. 1/,2/ Tr. zák. (s trestnou sadzbou tri roky až osem rokov).
V prípade dokázania viny hrozil žalobkyni aj nepodmienečný trest odňatia slobody.

45. Vychádzajúc z odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku mal súd jednoznačne preukázané, že celé trestné stíhanie začaté uznesením Prezídia policajného zboru Úradu boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Stred, č.k. ČVS:PPZ-15/BDP-S-2004 zo dňa 21.5.2004, až po rozhodnutie Okresného súdu Žilina, vo forme rozsudku Okresného súdu Žilina 5T 84/2005 zo dňa 8.2.2011, v trvaní sedem rokov voči osobe žalobkyne, bolo celé protizákonné.

46. Na základe takto začatého trestného stíhania boli o žalobkyni publikované správy v Kysuckých novinách dňa 10.8.2004 s názvom Žilinskí kontrolóri mali smolu, t.j. prostredníctvom médií boli o žalobkyni zverejňované informácie nemajúce oporu v skutkovom stave.
Skutočnosti o trestnom stíhaní boli logicky prezentované aj na pracovisku samotnými zamestnancami, vedúcim Slovenskej obchodnej inšpekcie a riaditeľom Slovenskej obchodnej inšpekcie na pracovnej porade, za prítomnosti všetkých zamestnancov.
Informácie o trestnom stíhaní žalobkyne prenikli aj na verejnosť (jednalo sa o osobu žalobkyne v postavení verejného činiteľa), o obsah a pravdivosť týchto informácií sa informovali aj kontrolované subjekty, uvedená informácia bola známa minimálne v Kysuckom regióne, kde žalobkyňa pracovala a býva. Zverejnením uvedenej informácie niektoré osoby podľahli šíreným informáciám a začali veriť tomu, čo sa o žalobkyni hovorí a píše.
Začatie trestného stíhania, problémy s políciou a šírenie uvedenej informácie nielen médiom (novinami) sa prejavilo na žalobkyni stratou životného optimizmu, žalobkyňa na základe uvedeného stratila životný elán.
Z vyššie uvedeného dôvodu sa stala žalobkyňa psychicky labilná, nevychádzala z domu.
Začatím trestného stíhania a medializáciou informácie o trestnom stíhaní žalobkyne v Kysuckých novinách sa celkove zmenila psychika žalobkyne.
Zverejňovaním informácií o osobe žalobkyne prestala žalobkyňa so svojim okolím komunikovať, zhoršil sa zdravotný stav žalobkyne, začala mať problémy so srdcom, ťažko sa jej dýchalo a museli jej pomáhať s chodením rodinný príslušníci.
Žalobkyňa sa snažila nájsť si zamestnanie, avšak vzhľadom na skutočnosti týkajúce sa trestného stíhania žalobkyne kolujúce na verejnosti, nemohla si žalobkyňa nájsť žiadne zamestnanie a ani jej nikto žiadne zamestnanie nebol ochotný ponúknuť.

47. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd zastáva názor, že žalobkyňa má nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože nezákonným vedením trestného stíhania voči žalobkyni, bola v značnej miere znížená dôstojnosť a vážnosť žalobkyne v spoločnosti.
Pokiaľ žalobkyňa vyčíslila výšku nemajetkovej ujmy na sumu 5.000€, považoval súd nárok žalobkyne v tejto časti v žalovanej výške za dôvodný.
Nezákonne vedené trestné stíhanie a dĺžka takto nezákonne vedeného trestného stíhania v podstatnej miere ovplyvnilo fyzický a psychický stav žalobkyne, malo dopad na vedenie súkromného a verejného života žalobkyne.
Priznaná výška je podľa názoru súdu primeraná okolnostiam zásahu do práv žalobkyne chránených zákonom.

48. S poukazom na uvedené Okresný súd Žilina priznal žalobkyni nárok pozostávajúci z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške škody 780,06€, úroku z omeškania vo výške 478,52€ a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5.000€, spolu 6.258,58€, ktorú sumu je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi do 30 dní po právoplatnosti rozsudku.

49. Predmetom nároku žalobcu bol aj nárok za skrátenie dôchodku za rok 2005 vo výške 43,82€, ktorý nárok nebol žalobcom v konaní vôbec preukazovaný a ani preukázaný a nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške 902,61€.
K nároku na náhradu trov právneho zastúpenia je potrebné uviesť, že výška škody bola žalobcom v konaní preukázaná len do sumy 780,06€.
S poukazom na uvedené Okresný súd Žilina súd žalobu žalobkyne v časti skrátenia dôchodku za rok 2005 vo výške 43,82€ a v časti trov konania nad preukázané trovy 780,06€ z a m i e t o l .

50. Podľa § 255 ods. 1/,2/ CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.
Podľa § 262 ods. 1/,2/ a 3/ CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

51. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia náhrady škody - sumy 6.929,91€ a súd priznal žalobkyni po viacerých späťvzatiach žalobkyne sumu 6.258,58€, Okresný súd Žilina zohľadniac mieru úspechu žalobkyne vo výške 91%, priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (s ohľadom na nepatrný neúspech v spore).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.